HOVNOBALL - III.

PÃ¡tek, 16 Å™Ã-jen 2026

Za hÅ™iÅ¡tÄ›m je velkÃ½, travnatÃ½ plÃ¡cek s
mohutnÃ½m stromem, kolem kterÃ©ho se setkÃ¡vajÃ- pejskaÅ™i z okolÃ-. Psi vÅ¡ech ras a
velikostÃ- se tam prohÃ¡nÄ›jÃ-, oÄ•uchÃ¡vajÃ- a dovÃ¡dÄ›jÃ-. Donesl jsem tam Dennise,
kterÃ½ uÅ¾ moc nechodil. TÃ¡hlo mu na dvacet, coÅ¾ je v psÃ-m vÄ›ku mimo mÄ›Å™itelnÃ©
hodnoty. NÄ›kde mezi trilobitem a dÃ¡vno zaniklÃ½mi planetami. Skoro hluchÃ½, skoro
slepÃ½, po pÃ¡r mrtvicÃ-ch navÃ-c bez orientace a rovnovÃ¡hy, ale postavil jsem ho
na trÃ¡vu do pozice Eiffelovka, takÅ¾e se udrÅ¾el na vÅ¡ech packÃ¡ch a uÅ¾Ã-val si
slunÃ-Ä•ka.

NÃ¡hle vletÄ›l mezi psy obrovskÃ½
bandog. Nebo bullmastiff nebo cokoli, chodÃ-cÃ- atlas psÅ¯ je manÅ¾elka, jÃ¡ ne.
ProstÄ› takovÃ½ pes s obrovskou hlavou a velkÃ½ tak, Å¾e na fotkÃ¡ch musÃ-te znÃ¡mÃ½m
vysvÄ›tlovat, proÄ• mÃ¡ ten dobytek obojek a vodÃ-tko a proÄ• ho nikdo nedojÃ-.

U jinÃ½ch fotek zase musÃ-te
oznaÄ•ovat, co z toho je kÅ¯Åˆ. Bylo to dospÄ›lÃ© Å¡tÄ›nÄ›, ovÅ¡em, pochopitelnÄ›, Å¡tÄ›nÄ›
tohoto druhu psa je poÅ™Ã¡d jenom chodÃ-cÃ- vestavÄ›nÃ¡ skÅ™Ã-Åˆ s packami a blemcÃ¡kem.

BandogovÃ© i bullmastiffovÃ©
bÃ½vajÃ- hodnÃ-, ale tenhle byl nÄ›jak prdlej. RÃ¡d prohÃ¡nÄ›l ostatnÃ- psy a dÄ›snÄ› ho
bavilo, jak pÅ™ed nÃ-m utÃ-kajÃ-.

Tak takovÃ½ pes tam vbÄ›hl,
pÃ¡rkrÃ¡t zabafal a vÅ¡ichni psi se rozutekli, jako kdyÅ¾ stÅ™elÃ- do hejna slepic.
Abych byl spravedlivÃ½, kdyby vedle mne zaÅ¡tÄ›kaly Ä•elisti jak vrata od hangÃ¡ru,
takÃ© bych utekl.

Ne celÃ½, pochopitelnÄ›, nÄ›co bych
na mÃ-stÄ› nechal, lidskÃ© tÄ›lo mÃ¡ tendenci tvÃ¡Å™Ã- tvÃ¡Å™ smrti se zbavovat vÅ¡eho
pÅ™ebyteÄ•nÃ©ho, ale zdrhal bych, co by mi sÃ-ly staÄ•ily.

JedinÃ½, kdo neutekl, byl Dennis.

KlidnÄ› se pÃ¡sl na svÃ©m mÃ-steÄ•ku
a tvÃ¡Å™il se jak Å¡umÃ-cÃ- Å¡umÄ›nky.

Klid. MÃ-r. Meditace.

Bandog znovu zaÅ¡tÄ›kal, aÅ¾ z toho
poskoÄ•il nebo ho odhodila vlastnÃ- tlakovÃ¡ vlna, mohutnÃ½ strom se ze Å¡tÄ›kotu
napÅ¯l ohnul - ale Dennis nic. Ne, Å¾e by totiÅ¾ byl hluchÃ½ jako paÅ™ez, ale...
Ano. VlastnÄ› paÅ™ezy na uÅ¡nÃ-m do nÄ›j chodily strkat, Å¾e je na Å™adÄ›.

Bandog na nÄ›j zÃ-ral, protoÅ¾e
jeÅ¡tÄ› se nesetkal se psem, co by pÅ™ed nÃ-m neutekl.

I dvÄ› dogy, co tam byly, utekly.

A zÅ¯stal tu jen tenhle Ä•ernobÃ-lÃ½
voÅ™Ã-Å¡ek, kterÃ½ mÄ›l vÃ½raz, jako by po mÄ›sÃ-ci vylezl z opiovÃ©ho doupÄ›te na

slunce.

Bandog se pÅ™iplÃ-Å¾il aÅ¾ k
Dennisovi, vÅ¡ichni psi okolo Å¡tÄ›kali jako napÅ¯l Å¡Ã-lenÃ- a Å™vali v psÃ- Å™eÄ•i nÄ›co
jako ZDRHÃ‰Ã‰Ã‰J, UTÃ•KÃ‰Ã‰J, BER KRAMLÃ‰Ã‰Ã‰ a jedna Ä•ivava PROBOHA TO JE DEBÃ•Ã•Ã•Ã•L!

Bendog doÅ¡el k Dennisovi, Å¡tÄ›kl
a vyvalil na nÄ›j oÄ•i.

A Dennis nic. VanilkovÃ¡
zmrzlina.

Bandogovi v jednom oku nÄ›co
prasklo. ZaÄ•al najednou Å¡tÄ›kat a Å™vÃ¡t jako smyslÅ¯ zbavenÃ½, sliny lÃ-taly okolo,
pÅ™ednÃ-ma packama zapÅ™enÃ½, aÅ¾ v trÃ¡vÄ› zÅ¯staly dva vstupy do metra - a nic.

Dennis stÃ¡l, trochu se kÃ½val,
obÄ•as mÃ¡chl ohonem...

Bandoga mÃ¡lem kleplo.

Nakonec ztratil hlas a jen sÃ-pal.

Dennis trochu natoÄ•il hlavu.

Bandog uskoÄ•il, protoÅ¾e se lekl,
Å¾e po nÄ›m jde. Ale Dennis i pÅ™es svÃ© velmi omezenÃ© senzorickÃ© schopnosti...
Å™eknÄ›me cihly, zaÄ•al mÃ-t pocit, Å¾e nÄ›kde blÃ-zko by mohl bÃ½t pes. Od tÃ© doby, co
jinÃ©ho psa nedokÃ¡zal najÃ-t, zaÄ•al praktikovat metodu "pojÄ•te si ke mnÄ› a
voÄ•uchejte mÄ›", coÅ¾ vyjadÅ™oval krÃ¡tkÃ½m Å¡tÄ›kotem. JenÅ¾e protoÅ¾e se uÅ¾ dlouho
neslyÅ¡el, jeho Å¡tÄ›kot se zmÄ›nil do Ä•ehosi, co znÄ›lo jako kdyÅ¾ jeÄ•Ã- Ä•lovÄ›k
hrÅ¯zou.

JÃ¡ se vÅ¾dycky lekl, kdyÅ¾
zaÅ¡tÄ›kal.

NicmÃ©nÄ› bandoga to doslova
teleportovalo.

StaÄ•ily dvÄ› dalÅ¡Ã- zaÅ¡tÄ›kÃ¡nÃ-,
schlÃ-pnul uÅ¡i, pÅ™ebÄ›hl mostÃ-k a zmizel v aleji.

OstatnÃ- psi se vrÃ¡tili a zaÄ•ali
Dennise vÅ¡ichni oÄ•uchÃ¡vat jako hrdinu. Ten se svalil a nechal se zaslintat.

A z toho plyne pouÄ•enÃ-:

na to, abyste byli hrdiny
nepotÅ™ebujete bÃ½t odvÃ¡Å¾nÃ-, velcÃ- nebo silnÃ-. StaÄ•Ã- bÃ½t Å¡umÃ-cÃ- Å¡umÄ›nky.

Nebo vanilkovÃ¡ zmrzlina. MARTIN MACEK CABICAR